

Hellenurme rahvatantsurühm „Helles“

....aasta siis oli 2005, kui naiste peas sündis mõte hakata tantsima. Hellenurmes oli siis juba vanatantsurühm „Mathilde“ ja nende tantsud panid teistegi jalad tantsurütmis liikuma. Mõte sai edastatud meie kultuuri “GRAND OLD LADY“-le – Elsale. See nimetus on tunnustus tema energia eest. Elsa esimene käik oli Palupera kooli muusikaõpetaja Merikese juurde: „Tahame tantsida.-Mis tantsu? Ise ma ei tea, peaasi tants. Balletti ma ei oska õpetada, ehk rahvatantsu õpetamisega saan hakkama, koolis lastega proovitud, pole hullu.Teeme ära“ – otsus oli mõlemapoolne. Elsa viis info naisteni ja 03.08.2005 oli esimene tantsuproov – katsetus, mida ja kui palju keegi oskab, kust alustada.

Ja siin meie esimene nimekiri „tantsutüdrukutest“:

- Virve Miks
- Malle Alatalo
- Ilme Hein
- Saale Reitav
- Anita Pavlova
- Urve Paap
- Elsa Komleva
- Siina Raudsepp
- Maie Kalbus
- Helle Jänes
- Linda Järvet
- Helgi Kiis
- Merike Allik
- Evi Roodla

Merike, noor ja entusiastlik õpetaja seadis „lati“ kohe üsna kõrgele, tahtis KUHUGI välja jõuda. Natuke aega edasi ja polnud parata, latti tuli pisut allapoole lasta, enamus polnud 20 – 50 aastat tantsinud, mõnele hoopis esimesed tuurid rahvatantsu alal. Alustati sammude õppimise ja seltskondlike tantsudega. Selgeks said: voorsammud, valsisammud, vahetussammud, polkasammud, labajalg jne. Esimesed tantsud olid „Kalle Kusta“, „Voortants“, „Vanaaegne reilender“ ja „Oige ja vasemba“.

Ja nii ta läks. Naiste selg läks sirgemaks, jalg hakkas rütmi tabama, tantsutuurid jäid järjest kergemini meelde vaatamata sellele, et repertuaar muutus nõudlikumaks. Ja mai kuuks 2006 olime end kirja pannud Elva „Memme-taadi VIII lustipeole „ MU KODU“(Elva lauluväljakul 28.mai 2006 kell 16⁰⁰) Tantsu tarvis vaja riideid! Jälle meie „energiapomm“ Elsa kirjutas projekti ja saatis meid sinna – tänna ja oh imet, tantsurühm saigi säravpunased kaunid pluusid, mustad seelikud, mustad kübarad punase roosiga. Ja me püüdsime oma riietega pilke! Meie keskmisest vanusest (~60a) kadus nende pidudega kindlasti 10a., nii rõõmsad, kergejalgsed ja kaunid! Ja rõõm tantsida, õppida ja vaeva näha aina kasvas. Igal esmaspäeva õhtul olid naised nagu 5 kopikat kohal, tulgu taevast või pussnuge. Harjutussaal Hellenurme kultuurimajas oli tihti nii külm, et varbaid ja sõrmi käisime proovi vahel vastu ahje soojendamas. See kõik ei muutnud naiste tantsimisrõõmu mureks.

Prooviriideid meil polnud, mugav oli pükstes tulla, olla ja tantsida. Ometi seda „luksust“ õpetaja Merike ei lubanud, nõudis seelikuid ja nii me siis neid kandma harjusime, enamasti küll pükste peal(külm oli ju!). Ja teine nõue oli – tantsujalanõud ! Ei saanud ju botastega päkasirutusi teha ja muudki veel! Virisesime, mis virisesime aga varsti olid meil kõigil sobilikud jalanõud, ehkki mitte ühesugused.

Õige varsti saime (jälle Elsa algatusel)punastele pluusidele lisaks valged pitspluusid helesiniste sallidega ja valged kübarad. Veel natuke edasi ja mõtted hakkasid liikuma päris rahvariiede peale. Jälle kirjutati projekte, paluti kohalikul vallalt(Palupera vallalt) omaosalust ja nii nad meile läbi pika ootamise, närvipinge, rahulolematuse lõpuks valmis said. See oli aastal 2007. „Kaua tehtud kaunikesed“ – ütleb rahvatarkus. Ja kunid nad on, need meie Hellese naiste Rõngu rahvariided: särk, seelik, põll, sukad, vöö, tanu ja pastlad. Ikka peatatakse meid peol ja kiidetakse meie rahvariideid.

Tantsutüdrukuid on ajapikku „kaduma“ läinud kui ka juurde tulnud. Nüüd on 8 paari:

1. Maire Lemberg
2. Ester Haidma
3. Maie Kalbus
4. Elle Jänes
5. Anit Pavlova
6. Tiiu Veski
7. Siina Raudsepp
8. Lidia Liin
9. Malle Alatalo
10. Ilme Hein
11. Elsa Komleva
12. Merike Laan
13. Sille Nöör
14. Virve Miks
15. Helgi Kiis
16. Heli Elbson

Õpetaja Merikese asemel juhendab meid Anne(2010 sügis).

Mis meid kokku toob, koos hoiab?

Missugused me oleme ja teistele ja iseendale paistame?

Nii on arvanud meist teised:

Maie – ääretult kohusetundlik, pikaage se tantsukogemusega, peokavade ja sõnade seadja.

Elle – hea käega, kunstilembene, äärmiselt heatahtlik.

Elsa – meie kõikide ettevõtmiste „mootor ja bensiin“ otsata energiapomm, samas ääretult graatsiline.

Sille – üks neist, kelle sarnaselt tahaksime tantsida, on ka meie õmblustöökoda.

Helgi – meie kõige vanem ja samas kõige väiksem, rõõmsam ja püüdlikum, endise keh.kasv. õpetaja rühiga.

Merike – pühib higi ja rühib edasi, iialgi ei virise ei pahanda ega nurise, kõigega saab hakkama.

Malle – krapsakas, rõõmsameelne, ikka naeru-vigur põsel, abivalmis ja emotsionaalne.

Virve – alati kohal, ei saagi muidu, sest ta on meie kroonikakirjutaja, sõbralik tantsukaaslane.

Lidia – suudab palju, vahel ka 2-s kohas korraga olla, hea tantsujalaga, vallatu, sõbralik.
 Siina – arvan, et peaks olema meie tantsurühma VANEM. Nakatavalt lõbus, organiseeriv (tema juures tantsuaastat lõpetavad peod), tema orgunnida vahel ka naps (külmarohuks või sünnipäevalaste terviseks). Kui kord käest läheb, siis poiste emana paneb sõrmed suhu, vilistab naised vaikseks.

Tiiu – igavene itsitaja, rõõmsa tuju looja, jõuab tantsida mitmes maakonnas (seetõttu lähevad mõned sammud vahel sassi)

Anita – tema vist magab ka naeruvigur põsel, teeb palju, jõuab palju ja tema temperamenti ja ilmekust ainult kadesta!

Ilme – meie laekur, kätega hoiab rahakotisuu nii koomal, et seal alati midagi kõliseb, ka kõige kehvemal ajal. Jalad aga väga krapsakad ja kerged.

Heli – alles alguses, vaatame, mis saab...

Ester – õks meie „põhivara“ et mitte öelda vanavara (kõige paremas tähenduses – st. hindamatu). Kui õpetaja puudub, saab juhendamisega hakkama.

Maire – jutt jookseb kiiremini kui jalad. Aga olgu söönud või söömata, selg on tal sirge. Kõik tantsud jäävad väga hästi meelde ja tema ilusat kehahoiakut tantsudes on väga ilus vaadata.

Õpetaja Merike – järjekindel, kvaliteedi-nõudlik samas heatahtlik, suutis meid juhendada 2005.augustist – 2010.kevadeni. Oskas meist parima välja võluda, meid tantsu armastama panna. Praegu puhkab meist(?) vähe.

Õpetaja Anne – vaikne, sõbralik, leebe, ikka tasa ja targu. Ei tea, kas ta kunagi ka vihastab? Iialgi ei tee kõva häält, ometi suudab tantsima panna 3rühma jagu naisi (~40naist).

Ise arvame, et oleme ILUSAD, HEAD, LÕBUSAD, MÕNUSAD.

Millised tantsud meile meeldivad?

Ikka need, mis ruttu selgeks saavad ja hästi välja tulevad st. Kergemate liikumistega. Veel meeldivad valsid (Kevade valss, Sünnipäeva valss, Küla valss), aga ka tempokad (Kõljalalugu ja Stadil polka). Kui selgeks saame midagi keerulisemat, oleme eneste üle uhked nt. Pärlin, Jaaniöö imedeöö.

Mis meid koos hoiab?

Loomulikult tahe tantsida, tahe midagi enesele rõõmu pakkuvat teha, tahe koos käia, teistele rõõmu pakkuda. See lustakas seltskond, kus väga harva tuleb ette virisemist, pahandamist, meie ühised sünnipäevaistumised, ühine vaimustus esinemiste õnnestumise eest, ühised suvereisid ja tantsuaasta lõpupeod, küünarnukitunne, kui kõik ei lähe väga ladusalt... Ja iga tantsuproovi lõpetame sõprusringiga, see seob ja kohustab!

Kus oleme tantsinud?

Neid kohti on palju, rõõmsakstegevalt palju!

Siin nad on:

Hellenurmes – taasiseseisvumispäevadel, jõulude ajal ja veel ja veel.

Paluperas – mõisakooli üritustel korduvalt.

Elvas – „Memme-taadi“ lustipidudel alati alates 2006.a.

Nõunis – isetegevuslaste õhtutel korduvalt

Rõngus – sõbrapäevapeol, peol „Memmed, taadid, tulge tuppa“

Palamusel – Laadapäeval

Tõrvas – lillepidudel, Valgamaa Laulu –ja tantsupeol
Otepää – sõpruspeol, Lõuna-Eesti tantsupeol
Rannus – „Tantsutaldadel“ korduvalt
Põlvas – Memme-taadi rahvapeol(Intsikurmus)
Kongutas – tantsupidudel
Sangastes – tantsupäeval(Kaera-Jaani tantsimas)
Olustveres – Lõuna-Eesti memme-taadi suvepeol
Moostes – linalaadal
Tartus - Europead`il
Ja Teatetants ilma meieta kukuks läbi!